

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Apollinis et Vulcani

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
 κ' Ηφαεσ.

APOLLINIS
 & Vulcani.

Eodem interprete.

VULCANVS.

Ερακας, ὃ Αποτορι,
 τὸ τῆς Μαιας βρέφ',
 τὸ ἄρτι γεννηθὲν, ὡς ἡα-
 λὸν τεῖσι, καὶ προσγενεῖ πα-
 σι, ἢ ὀλιγοῖ τι ἢ ὡς μίγα ἀ-
 γαθὸν ἀπὸ βουκόμου; Απ. ἐκ-
 νό γε φῶ βρέφ', ὃ Ἡφαεσι, ἢ
 μίγα ἀγαθὸν, ὃ ἔλαπε ἔ-
 θυτῆρόν ἐστιν, ὅσον ἐν τῇ κα-
 νοργίᾳ; Ηφα. καὶ τίνα ἄν ἀ-
 δικήσασα δυνάμις ἀρτίτοκον
 ὄν; Απ. ἐρώτα τὸν Ποσει-
 δῶνα, ὃν τὸν Πριναυρ' ἐκλε-
 ψεν ἢ τὸν Αργη, καὶ τότε φέ-
 ρει ἑλέκτρον καθὼν τὸ κορυφίον
 τὸ ξίφ' ἵνα μὴ ἱμαντὸν λεί-
 γω, ὃν ἀφάπλισ τὸ τάξιν, καὶ
 τῶν βελῶν. Ηφ. τὸ νεογόνον
 ταῦτα, ὃ μόγις ἐκινῆτο ἐν τοῖς
 σπαργάνοις; Απ. ἔσσι, ὃ Ἡ-
 φαεσι, εἴ σοι πῶσ' ὀλιθὸν μόνον.
 Ηφ. καὶ μὴ πῶσ' ὀλιθὸν ἦδ' ἄν.

Απ.

VVL. Hæcine infantulus & modò natus ille, qui vixdum
 mouebatur in cunis inter inuolucra? APOL. Scies Vulcane,
 si modò ad te aliquândo venerit. VVL. Atqui venit iam pridè.

APOL.

Vidistin' Apollo Ma-
 iæ infantulum illū,
 nuper genitū, ut for-
 mosus est, & arrides omni-
 bus, & iam quoq; tale quidā
 dam præ se fert, quasi in ma-
 gnum aliquod bonum euas-
 surus sit? APOL. Illū me
 ne ego infantem dicam, ὃ
 Vulcane, aut in magnum a-
 liquod bonum euasurum, quī
 ipso Iapeto antiquior est,
 quantum ad fraudulentiam
 attinet? VVL. Et quem a-
 deò iniuria afficere potuerit,
 iam primū in lucem editus?
 APOL. Interroga Neptu-
 num, cuius tridentem suffu-
 racus est, aut Martem: nam
 & huius subtraxit clam è va-
 gina gladium. ut interim de
 me ipso non dicam, quem &
 arcu spoliauit, & sagittis.

Απ. τί οὐ; πάντα ἔχεις τὰ
 ἑργαλέα, καὶ ὅδε ἐν ἐπόλῳ
 αὐτῶν; Ηφ. πάντα, ὃ Ἀπολ-
 λου. Απ. ὅμως ἐπίκειψαι ἀ-
 κειῶς. Ηφ. νῦν Δία πῶς πνε-
 ράγραν οὐχ ὄρω. Απ. ἀπ' ὅ-
 ὃ ψά αὐτῷ πρὶν σπαράνοισ
 τῷ βρέφους. Ηφ. αὐτὸς ὄξυ
 χερῆσι, καθάπερ ἐν τῇ γαστρὶ
 ἐκμηλιτήσας πῶς κληπτικῶς;
 Απ. ὃ ἔξ ἡύσας αὐτῷ καὶ λα-
 δουῶτ' ἢ δὲ σαμύλα καὶ ἐπί-
 ἥροχα, ὃ ἔν ὄρακον ἐὼδὶ ἡμῶν
 ἐθελε. χθες δὲ πρὸς καλισά-
 μιν' ἔρωτα, κατεπάλα-
 σεν ὄνθους, ἐκ οἷδ' ὅπως ὑπέλ-
 κων τὰ πόδε. εἶτα μεταξὺ ἐ-
 σπανοῦμεν' τῆς Ἀφροδίτης
 μισρ' ἢ λεισὸν ἐκλεψε, πρὸς ἴν-
 ξαμένους αὐτ' ἐπὶ τῷ νύκ. τοῦ
 Διὸς ἔγελῶν' τὸ σκῆπτρον.
 εἰ ἢ μὴ βαρύτερ' ὃ λειραυνοῦ
 λῶ, καὶ πῶς τὸ πῦρ ἔχει, καὶ
 κῆνόν ἄν ὑφάλετο. Ηφ. γορ
 γόντινα ἢ πῶς δ' αὖ φῆς. Απ. ὃ
 μόνον, ἀπ' ἡδὴ καὶ μουσικό.
 Ηφ. ἔξ ἔξ ἐκ μῶρεδὶ ἔχδς;
 ὅ nisi grauius fuisset, ὅ plus ignis habuisset, ipsum quo-
 que fulmen subraxisset, VVL. Celerem atq; agilem quen-
 dam puerum mihi narras. APOL. Quinimò ὅ musicum
 præterea. VVL. Vndenam huius rei coniecturam facis?

APOL. Quid igitur? ha-
 besne omne fabrile instru-
 mentum? necdum quicquam
 illius tibi amissū est? VVL.
 Omne, Apollo. APO. Atta-
 men inspice diligēter. VVL.
 Per Iouem, forcipem non vi-
 deo. APOL. Sed videbis illū
 alicubi inter inuolucra in cu-
 nis infantis. VVL. Adeōne
 adūncas manus habet, per-
 inde ac si in ipso ventre iam
 tū meditatus esset furādī ra-
 tionē? APO. An non audi-
 sti ipsum loquentē quoq; iam
 arguta ac volubilia quædā?
 Atq; hic etiam ministrare no-
 bis vult. Heri autem vocato
 ad se Cupidine, statim illum
 palæstra superauit, nescio
 quo pacto pedes illi subira-
 hens. Deinde cūm à cæteris
 laudaretur, interea Veneri
 surripuit cingulū, quum illa
 amplexata ipsum fuisset ob
 victoriam. Ioue autem ridē-
 te, sceptrum illius sustulit:

n

APOL.

Απ. χηλόω πρὸ νεκρῶν εὐ-
 ρῶν, ὄργανον ἀπ' αὐτῆς σωρ-
 πίζατο. πῆξας γὰρ ἰναρμό-
 σας, καὶ συζήσας, ἔπατα κα-
 λάμης ἰμπύξας, καὶ μαζάδιον
 ὑποδῆς, κατὰ ἰντανάμψον
 ἰπλά χορδῆς, μελωδῆ πάνυ
 πλαφυρὸν, ὃ ἤφασε, καὶ ἰναρ-
 μόνιον, ὡς καμὶ αὐτῷ φθο-
 νῆρ, τὸν πάλαι λιθόσεισαν ἀ-
 σκιοῦτα ἔλεγε δὲ ἡ Μαῖα, ὡς
 δὲ μένος τῆς νόστιας ἐν τῷ ὄ-
 ρανῶ, ἀπ' ὑπὸ περιεργίας ἀ-
 ρχι τοῦ ἄδῃς κατῖοι, κατεψαρ-
 τι κακῆθεν ἀγλαδί. ἰπὸ πλε-
 ρῶ δ' ὄδη, καὶ ῥάβδον τινὰ
 πειποῖσται θαυμασίαν πλὴν δὲ
 ναμιν, ἢ ψυχρογῆ καὶ κα-
 τὰ γὰρ τῶς νεκρῶς. ἤφα. ἐγὼ
 ἐκείνῳ ἔδωκα αὐτῷ παύσιον
 εἶν. Απ. τοιγαροῦν ἀπέδω-
 κέ σοι τὸν μισθὸν πλὴν τυρά-
 ρων. ἤφα. εἴ γε ἰπὸ μνη-
 σας, ὡς βαδύμοια ἀποληψό-
 μιν ὃ αὐτῶν, εἴ που, ὡς φης,
 ἐυριθέην ἐν τοῖς σπαργάνοις.

di ipsi, ut esset quasi ludicrum. APOL. Promde & mer-
 cedem istam tibi retulit, forcipem videlicet. VVL Restē
 sanē admonuisti. quare ibo ut illum recipiam: sicubi, ut ais,
 inter inuolucra in cunis inueniri poterit.

APOL. Testudine mortuā
 alicubi inuenta, instrumen-
 tum ex ea compactum dedit.
 Brachys enim adaptatis, &
 iugo superinducto, deinde
 calamis (chordarum ansulis
 videlicet) infixis, fundoq; in-
 fra, & quasi quodam dorso
 subiecto, atque inde septem
 chordis suspensis & intentis,
 iucūdum adē quiddam mo-
 dulatur, & concinnum, ut e-
 go quoq; illi iam inuideam,
 qui iam olim personando ci-
 tharam me exerceo. Cate-
 rum ipsa Maia illud quoque
 dicebat, quod neque in caelo
 noctu maneret, sed prae ni-
 mo agendi studio ad inferos
 usque descenderet, furaturus
 scilicet et etiam inde aliquid.
 Alatus autem quoque est,
 ac virgam quandam appa-
 rauit, mirificam potestatem
 ac vim habentem, qua ani-
 mas euocat, & educit mor-
 tuos. VVL. Ego illam de-

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a Aduncas manus.] Mercurium furem, & furum præsi-
dem poeta faciunt. unde οὐρύχης à Luciano dicitur est, & mani-
bus aduncis. b Alatus quoque est.] Lilius Gregorius in
Mercurij ymaginate scribit, vidisse se Mercurij imaginem, in li-
bro quodam antiquitatum hoc modo effictam: sicut quidem eras
corporis iuuenili, facie imberbi, cum alis supra aures, nudus ve-
rò totus, præterquam quod pallium habere videbatur, dextra
marsupium continebat quod supra caput hirci iacebat. Sinistra
verò caduceum præferbat, ad pedes illius hircus & gallus sub-
erant. Vide Macrobi. v Ac virgam quandam.] De Mer-
curij virga Homerus Odysse. 5. cuius verba expressit Virgil. 4.
Æneid.

Tum virgam capit, hac animas ille euocat orco
Pallentes, alias sub tristia cartara mittit,
Dat somnos, adimitq; & lumina morte resignat. Vi-
de nostram annotationem in Protestai Dialogo. Ab aurea au-
dem virga dicitur est Mercurius χρυσοθήκη.

IOANNIS SAMBUCI
ANNOTATIONES.

Ἐπιδοκτικὸς καὶ κωμικὸς.

Furto quàm promptus fuerit Cyllenius infans,
Exponit Phœbo claudus vbique faber.
Sic natum memorant: & iam natura manebit
Illi, qui tali sidere prodit homo.

ΜΑΤΑΒ infantulū.] Ἰωάννου ἀπὸ τῆς μητρός, ἀγῆρας, ἀκαταστάτου, καὶ ἀκαταστάτου.
Et aridet omnib.] ἐκαστός. Tale quiddam.] ἀνωσκόπιον.
Qui ipso Iapeto.] ἰσοσκόπιον συγκριτικόν. Interroga.]
ἐπιδοκτικὸς ἢ ἐπιδοκτικόν. Nam & huius.] Descriptio persone
ψεκτικῆς, ἀπὸ τῆς φύσεως καὶ τοῦ χαρακτήρος. I. ὅτι κλέπτης. Scies Vulca-
ne, si modò.] Enumeratio furtorum. Per Iouem.] Ἰουλιανόν.
Aduncas aduncas manus.] ἐκφώνησις ἰαυριστικῆ. An
non audisti ipsum.] II. ὅτι λάλησεν. Statim illum.]
III. ὅτι παλαίστικὸς κατὰ ἀφύρτησιν. Veneri surripuit.]
Ædixit ad furta. Et nisi grauius.] τὸ παρασχετικόν.

Celerem.] *Transitio.* Quinimò & musicum.] ὅτι με-
 σικός, ἀφ' ἡγῆσις, quomodo citharam confecerit: causa efficiens,
 forma, materia, finis, effectus. Cæterum ipsa.] *Ad furia non*
turna transit. Alatus autem.] *Alia descriptio, à corpore*
et actu. Animas euocauit.] ὅτι ψυχαραγικός ἢ ψευρο-
 πομπός. Rectè sanè.] *Conclusio.*

ΗΦΑΙΣΤΟΥ
 ἢ Διός.

VULCANI
 ἢ Iouis.

Iacobo Micyllo interprete.

VULCANVS.

ΤΙ μὲ, ὦ Ζεῦ, δὲ ποι-
 ἔρ; ἄνω γὰρ, ὡς ἐπέ-
 λυσσας, ἔχωρ τὸν πῶ-
 δεικω ὀξύτατον, ἢ καὶ λίθον
 δίοι μιᾶ πλιγῆ διατεμῆν.
 Ζεῦ γέ, ὦ Ηφαῖστ. ἀπὸ δὲ δει-
 λῆ μου πῶ λεφανλὸν εἰς δύο,
 κατατρύχον. Ηφ. παρᾶ μὲ,
 ἢ μίμνη; πρόστι δ' οὐρ
 τὰ δειδῆς, ὅτι βέλεις σοι γυρῆς
 ὄθ. Ζεῦ. διαπερδῶαί μοι τὸ
 κράνιον. ἢ δὲ ἀπαθείας, οὐ
 κινῶ πρῶτον ὀργισμένον πα-
 ρά μου. ἀπὸ γὰρ καθικνεῖ-
 ὄθ παρ' ἡθε θυμῷ, μηδὲ μέν-
 δειρ. ἀπόδουμαι γὰρ ὑπὸ τῶν
 ὠδίων, αἰ μου τὸν ἐγκέφα-
 λον ἀνασρέψουσιν. Ηφ. ὄρα,
 ὦ Ζεῦ, μὴ κακόν τι ποιήσομεν.
 inuertunt. **V. V. L.** Vide Iupiter, ne quid mali faciamus.

Quid me oportet fa-
 cere, Iupiter? venio
 enim ita ut iussisti,
 securim habens acutissimam,
 etiamsi lapides opus su vno
 ictu dissecare. **I. V. P.** Rectè
 sanè, Vulcane. Sed iam im-
 pacta illa, diuide mihi caput
 in duas partes. **V. V. L.** Ten-
 tas me numinisanā? Impera
 igitur verè quod vis tibi fi-
 ri. **I. V. P.** Diuide mihi cal-
 uariā volo. si verò nō obedi-
 ris mihi, me experieris non
 nunc primum irascenē. Ve-
 runtamen ferire oportet au-
 dacter, et presenti animo,
 neq; cūctari. Pereo enim præ
 doloribus, qui mihi cerebrū

Acuta